

[Undervisningsministeren.]

af universiteterne, ret til at gennemgå kursus og aflægge de dertil knyttede prøver.

Pædagogikumbekendtgørelsens ret kategori- ske bemærkning skal dog forstås med det forbehold, der indeholdes i gymnasieskolelovens § 16, således at kun kandidater, som har bestået eksamen inden for gymnasieafdelingens fagkreds, har denne ret til pædagogikum. Mange af universiteternes kandidateksaminer inden for denne fagkreds sigter nu, foruden mod undervisning, også mod andre anvendelser, og der er i visse eksaminer sket en opdeling i forskellige enkeltdiscipliner, som gør spørgsmålet om gymnasiekompetence meget kompliceret.

Når man indkalder kandidaternes eksamensbeviser til direktoratet, er det først og fremmest med det formål at sikre sig, at eksamen virkelig er bestået, hvilket er en betingelse for at gennemgå lønnet pædagogikum, men også for at undersøge, hvilket fagligt indhold uddannelsen har for den enkelte kandidat.

Jeg kan oplyse, at allerede i 1970 deltog direktoratet og undervisningsministeriets departement i forhandlinger om indholdet af de studier, der traditionelt giver undervisningskompetence i gymnasiet. Specielt om faget dansk skrev ministeriet i 1970 til rektorerne for universiteterne, og realiteten i skrivelsen var, at for at få undervisningskompetence i gymnasieskolen skulle bifagseksamen mindst omfatte to nærmere bestemte litterære linjer, hvilket var mere, end der kræves til en bifagseksamen.

Med det bredere sigte med kandidateksamen end den gamle skoleembedseksamen in mente anser jeg det for nødvendigt, at den pædagogiske tilsynsmyndighed med gymnasieskolerne har mulighed for at medvirke til, at visse faglige minimumskrav er opfyldt, for at en kandidat kan ansættes i skolen. Ellers kan man ikke sikre eleverne en kvalificeret undervisning, der opfylder de krav, der stilles i bekendtgørelserne om undervisningen i gymnasiet og på HF-kursus.

Jeg er klar over, at formuleringerne i pædagogikumbekendtgørelsen og i gymnasieskoleloven kan give anledning til tvivl om, hvorvidt den fornødne hjemmel nu er til stede til at opfylde dette. Da ombudsmanden også har bedt ministeriet om at se på spørgsmålet, og da der i øjeblikket arbejdes med udkast til en ny bekendtgørelse om pædagogikum, overvejer ministeriet samtidig hjemmelspørgsmålet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg var så nogenlunde klar over det, ministeren oplyste heroppefra. Jeg fik derimod ikke svar på nogen af mine spørgsmål om, hvorvidt ministeren kunne oplyse, hvornår vi kan vente et ændringsforslag, og så vidt jeg kan opfatte det, må det være til gymnasieskolelovens § 16. Jeg fik heller ikke svar på, om ministeren vil drage omsorg for, at de studerende gøres bekendt med de vanskeligheder, der i øjeblikket er med fortolkningen.

Jeg vil gerne understrege, at det er ganske overordentlig væsentligt, at disse ting kommer til de studerendes kundskab. Det er jo sådan i dag, at en kandidat, der får ret til at tage pædagogikum, ikke alene får et halvt års løn – så vidt jeg husker, er det 90 pct. af begyndelseslønnen for fremtiden – men som følge heraf får han også ret til 2½ års arbejdsløshedsunderstøttelse. I virkeligheden drejer det sig derfor for disse kandidater om retten eller ikke retten til at klare tilværelsen de næste tre år. Derfor er det meget væsentligt, at ministeren hurtigt bliver færdig, og det er meget væsentligt, at de studerende gøres opmærksom på disse forhold, som de allerede er i dag. Der er jo, sådan som lektor Gorm Toftegaard Nielsen har gjort opmærksom på det, i høj grad tvivl om, hvor vidt retten til at afvise går.

Jeg vil gentage mit spørgsmål: er det sådan, at ministeren vil sørge for, at de studerende oplyses om de eksisterende forhold med de konsekvenser af økonomisk art, som ligger for de studerende, nemlig at det drejer sig om retten eller ikke retten til at sikre sin tilværelse nogenlunde økonomisk de næste tre år?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, hvornår jeg ville fremsætte et forslag til ændring af gymnasieskoleloven. Jeg prøvede i mit første svar at give udtryk for, at vi ikke på nuværende tidspunkt kunne sige, om det var nødvendigt med en sådan ændring af gymnasieskoleloven, og jeg henviste bl. a. til, at ombudsmanden også havde bedt ministeriet se på spørgsmålet. Det er klart, at vi nu forsøger netop at få afklaret de problemer, der ligger i det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard har stillet.

Til den sidste del kan jeg sige, at jeg selvfølgelig er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det er af afgørende betydning for de